

ZPRAVODAJ

OBCE BOHUSLAVICE

7-8
2008

Měsíčník, odp. red. Bohumil Kutina, tel.: 602 275 860,
e-mail: starosta@bohoslavice.com, www.bohoslavice.com,
reg. číslo MK ČR 14461, vyšlo dne 6. 9. 2008 v počtu 300 výtisků

V y d á v á o b e c n í ú ř a d B o h u s l a v i c e

Z Á Ř Í

Někdo se bojí říci Tma
Tak řekne Den, co zavřel och

Někdo se bojí říci Nic
Tak řekne To Bůh Země točí

Někdo se bojí říci Smrt
Tak řekne Vracíme se domů

A někdo se bojí říci – končí prázdniny. Tak raději řekne- Nevadí však budou další. A přece začíná škola. Zase tady budou kamarádi a bude o čem povídat a na co se těšit. No třeba i na další prázdniny. Já vím, nebude to lehké. Zase vstávat, učit se, psát úkoly. Ale věřte (teď se obracím ke všem těm školákům) že se to dá zvládnout a tak moc to zase neboli. A jednou zjistíte, že byste se rádi do těch dětských školních střívků vrátili a že čas strašně letí.

Jo. Utíká to jako voda. Prázdniny jsou pryč – ale určitě jste si je užili. Jan Neruda vyslovil krásnou myšlenku, která mě napadla, abych vám přiblížila trochu ty své prázdniny. Všim čím jsem byla, byla jsem ráda. Tak to musím říci já. Nevím jestli bude můj výčet úplný. Ale ostatně, to není to podstatné. Mám to štěstí, že jsem byla a jsem babičkou (a také brzy zase budu) a tím je řečeno téměř všechno. A tak jsem se změnila v reportéra, který zpovídal novou pěveckou hvězdičku, hledačem kamenů. (tedy to byla i záslužná práce pro zkvalitňování pole u nás za humny). Také jsem byla princ Jiří, který zachránil ze spárů ukrutného draka (ten nebyl za humny – tam byl sousedův pes) princeznu Fialku. To jednoho člověka tedy, přiznám se, dost utáhá. Vždyť jsem taky byla princ Jiří - Z kozy spad a zbytek došel, ale hlavně, že ten drak pošel.

Otevřela jsem pro vnučky keramickou dílnu, malovaly jsme na kameny, pekly buchty, vařily švestkové knedlíky. Ten Terezčim „tenisák“ měl v sobě mouky snad čtvrt kila.

Nejhezčí bylo pozorovat mraky (to tak neunavilo) a užívat si dětskou fantazii. Anebo být při tom, když si sluníčko večer roztetlo a ukládalo se do růžových, červených a žlutých peřinek.

I to slibované spání ve stanu jsme si vychutnaly. A těch pohádek, co se před spaním přečetlo. A nejen pohádek, bez povšimnutí nezůstal denní tisk. Řeknu vám, nejlíp je ho číst bez brýlí. Titulky jsem zvládla a ostatní už jsem nepotřebovala. Ale na pravidelný zpravodaj Zepa, co mi přinesl Pepa, na ten jsem si brýle vzala. Ne kvůli těm výnosům, vždyť jsem viděla při procházkách s dětmi, jak to sypalo. A že ti chlapi ve spolupráci s počasím zvládli zně tak brzy, to se taky málokdy podaří. A to viděl každý, jak se obilná pole mění ve stmíště a podmičky na sebe taky nenechaly dlouho čekat. Člověk se spíš divil, jak to v takovém počtu perfektně zvládali. Alespoň já z pozice pozorovatele, jsem to tak viděla. A taky mohla porovnat s jinými roky. Tedy v loni byly dožínky ještě o nějaký ten den dříve. Ale nevěřila jsem svým očím, když jsem se dočetla, že by se snad mělo schylovat k nějaké té revoluci. Asi budu muset číst i denní tisk podrobněji. Ty chlapy ze zemědělství už nějaký ten pátek znám, toho svého „revolucionáře“ už dokonce 33 let a že by něco chystali... Nic mi neřekl. Bodejť, vždyť je víc na poli než doma. Že to nikdy nebyl žádný med – pracovat v zemědělství, to jo. Ale lidé, kteří se v tom narodili, mají k této práci úplně jiný vztah, než

by si někdo myslel. A vědí, že všechny práce mají svůj čas. A raději by nechali zmoknou seno na vlastním než na poli. A s hrůzou očekávají každou blížící se bouřku a bojí se krupobití. První o co mají starost, je, jak to zvládla úroda na poli a ne na zahrádce.

A že politika je taková, jaká je. To je fakt. Že je mzdová politika v zemědělství, (textilním průmyslu a v dalších rezortech) mizemá, za to ale snad ti chlapi na traktorech nemůžou. Do politiky se fakt plést nehodlám, ale vzhledem k tomu, že už si nějakých 20 let minimálně (ani nevím proč) vedu mzdovou statistiku zemědělství mého muže, možná by se ministr zemědělství divil a možná nejen on.

Ale musím se taky přiznat, že než jsem si zvykla na pracovní režim v zemědělství, trochu to trvalo. Dovolená po dnech nebo v zimě, ty nejhezčí dny a měsíce věčně s dětmi sama, o víkendech nemluví. Ale, čím jsem starší, možná, že jsem i rozum pobrala, tak to vidím jinak. A strašně nerada bych se jednou stravovala tak, že slupnu nějakou pilulku, (nějaké amarouny jako Návštěvníci) anebo nějaké náhražky z dovozu místo poctivého chleba, brambor, cukru, mléka, masa, ovoce i zeleniny. A vidím opravdu, že kdo se upsal práci v zemědělství a tak dlouho tam vydržel, že to už je srdeční záležitost ať se děje co se děje. A jestli opravdu se ti chlapi bouří, tak – jak říká přísloví, ten pes bude asi zakopán jinde.

Možná, že to bude trochu scestné ale vzpomněla jsem si na jednu indiánskou moudrost.

Nevím, jestli ji řeknu přesně. Kdo chce poznat život, situaci, pocity, problémy bolesti toho druhého, ať si na chvíli obuje jeho mokasíny. Nutno dodat – na delší čas a ne s milionem v bance. Nestačí si - na jeden den - sednout na invalidní vozík, vzít si slepeckou hůl, žít třeba jako zemědělec - posadit se do rozžhaveného traktoru, jako textiláci - postavit se mezi řvoucí stavy – a výčet by byl asi dlouhý, s kým by si to mnozí asi nechtěli vyměnit.

Možná, že už by neplatilo ono Nerudovo „všim čím jsem byl, byl jsem rád“. Ale ona ta nerudovská myšlenka má trochu jiný význam a asi se spíš hodí na ty zemědělce.

Něco vymyslet a o něčem rozhodnout (většinou o nás - bez nás) je mnohem snadnější než praktický život.

Vím, musím se zastat i těch, co rozhodují (některých) – není to také vůbec jednoduché.

Asi bude ještě dlouho trvat než budou poctivá práce oceněna a doceněna. Ty rozevřené nůžky už asi zrezivěly a jen tak se nevrátí zpátky. Možná opravdu dřív prasknou.

Teď nechci, abyste si mysleli, že zastávám jen heslo, že zadarmo ani kuře nehrabe. To ne. A vím, že to funguje i jinak. Za dobré slovo, dobré jednání, pochopení, porozumění, ocenění, se toho dá udělat někdy mnohem víc. A to platí nejen u žen v domácnosti, která se stará o děti a nejen se váli doma, u ženských, která uklízí, sedí za kasou, okopává zeleninu, krmí zvířata, šije – stejně tak jako u chlapy, který „sedí“ v traktoru, autě, opravuje, učí děti (kolik jich vůbec je) a snaží se postarat o rodinu, do které přibylý děti (tedy další členové rodiny, kteří potřebují jíst, oblékat se ...) , ale díky ženě na mateřské ubýlo peněz. Ale to by bylo na další fejeton.

Ale, když už mám takovou trochu revoluční náladu, měla bych se zmínit o jedné události -staré 40 let

– kterou jsem si nenechala o prázdninách ujít. A to vzpomínky na srpnovou noc roku 1968. U televize jsem sice vydržela jen do půl druhé v noci. Ale vzpomínky se vrátily. Uvědomila jsem si, že tehdy jako desetiletá jsem zažila svůj první největší strach. Strach o tátu, že bude muset jít do války. Co vlastně bude. Z televizní obrazovky jsem vnímala strach ze smrti. To nebyl válečný film, to byla realita v přímém přenosu. A pro desetileté dítě něco nepochopitelného a děsivého. Ono to začalo tím hrozným ránem a probuzením u babičky na prázdninách v Novém městě. Všude tanky, vojáci. Byl to zvláštní konec prázdnin.

Ironií osudu mně za dva měsíce potom zemřel můj milovaný děda a život začal ukazovat i své stinné stránky.

Ale – abych se vrátila zase zpět. Každý den nebyl procházkou růžovým sadem. To ne. To by to člověk měl v životě moc jednoduché. Ty méně barevné dny člověka poznamenají, ale možná otuží. Stejně jako sportovce, kteří zápolili o ten nejceněnější olympijský titul, který se „zlátí“ v čínském slunci, aby se druhý den „utopil“ v průtrži mračen. Možná proto, aby mohli skrýt slzy smutku a zoufalství. Já si ale myslím, že ostudu neudělat žádný. Vždyť jen dostat se na OH je už čest. A ti naši sportovci nám dovezli i zlaté a stříbrné medaile. A tím určitě milovníkům sportovních zážitků radost udělali.

Tak a mé prázdninové povídání se už blíží ke svému konci, stejně jako ty prázdniny.

Přesto bych se chtěla vrátit k úvodním řádkům, které jsem si půjčila z kouzelné knížky básníka Radka Malého – František z kaštanu, Anežka ze slunečnice. Toto vyprávění začíná v sychravém podzimu, kdy se v šípkovém keři setkají dva malí prokřehlí „bezdomovci“ František z kaštanu a Anežka ze slunečnice. Je to vyprávění o kouzelném setkání, o dlouhém putování, které je nakonec podstatnější než to, k čemu máme v životě dojít. Kdy samotná cesta je důležitější než cíl.

Někdo se bojí říci Smrt, tak řekne – Vracíme se domů. Někdo se bojí a věří tomu.

Já se také trochu bojím vyslovit, to, co způsobilo, že zase mám takový zvláštní a smutný konec prázdnin. A teď už možná vím, proč jsem shodou okolností utlou knížku o Františkovi a Anežce otevřela právě v onen den – v pátek 22. srpna. Teď už to vím. Ten den zemřela, chcete-li, vrátila se domů, moje kamarádka Romana Cvejnová (roz. Stárová), která krátký čas učila také na zdejší základní škole. Přes čtyři roky bojovala s nemocí, před kterou bývá málokdy úniku.

Kdo jste ji znal – bývalí žáci, rodiče – prosím, vzpomeňte si na ni. Odešla nejen kamarádka, ale i manželka a maminka dvou kluků. Její putování bylo krátké, protože odešla v 38 letech, ale o to bylo cennější. A má pokračování. Stejně jako František z kaštanu a Anežka ze slunečnice.

„A bylo září. Pavoučci na pavučinkových vzducholodích putovali k podzimu a volali, že léto už se letos nevrátí. Každý měl plno starostí, kam se uloží na zimu a tak si málokdo všiml toho, co vyrostlo na jedné mezi. Dozrívala tam slunečnice. Veliká a žlutovlasá, s hlavou skloněnou, a hvízдалa si do vánku. A kdo by se podíval blíž, viděl by, že o kousek vedle ní zapustil kořínky stromek. Zatím nedorostlý, ale jednou z něho bude – však vy víte co....“

J. Matoulková

Co jste hasiči?

Na úvod prázdnin dva poháry za 1. místo.

První prázdninovou sobotu uspořádal Sbor dobrovolných hasičů v Černčicích hasičskou soutěž o Pohár starosty obce Černčice. Náš sbor reprezentovala tři družstva.

Naši mladí hasiči vytvořili družstvo složené z mladších a starších žáků (z důvodu táborů a dovolených nebylo možné vytvořit dvě družstva). Toto družstvo (Michal Čepelka, Adam Čuda, Klára Petříková, Tomáš Hladík, Lukáš Hrnčíř, Lukáš Timura a Radek Tláškal) startovalo ve starší kategorii a soupeřilo pouze s družstvem starších žáků z Nahořan. Se štěstím se mu podařilo zvítězit, neboť rozdíl dosažených časů byl pouze 0,12 s (Bohuslavice – čas 38,69 s, Nahořany – čas 38,81 s). Pro družstva žen a mužů oproti mladým hasičům, kteří soutěžili pouze v požárním útoku, byly připraveny již tradičně tři disciplíny (běh na 100 m - pro jednoho člena družstva, požární útok a pití nápoje - pro tři členy družstva štafetovým způsobem). Naše družstvo žen (Jitka Čepelková, Veronika Fejtková, Lucie Hladíková, Edita Herzigová, Marie Hušková, Věra Netolická a Renata Tláškalová) nenašlo ani v jedné disciplíně přemožitele a ze tří zúčastněných družstev po zásluze zvítězilo (2. Nahořany, 3. Slavětín). Družstvo mužů (Jiří Černý, Libor Fejtek, Petr Gavlák, Tomáš Petr, Tomáš Stonjek, Lukáš Timura a Martin Tomek) dosáhlo třetího nejlepšího času v PÚ, bohužel výsledky v dalších dvou disciplínách (sedmá místa) je odsunulo na celkové 6. místo. V této kategorii startovalo celkem sedm družstev, zvítězili hasiči z Jilovice, druhé bylo družstvo z Nahořan a třetí domácí družstvo z Černčic.

Tentokrát bez medailového umístění.

Téměř o dva týdny později (v pátek 18. července) se konala další soutěž - Provodovská proudnice. Z názvu je zřejmé, že se konala v Provodově. Zde se soutěžilo v PÚ a pouze v kategoriích žen a mužů. Naším ženám (Jitka Čepelková, Veronika Fejtková, Lucie Hladíková, Edita Herzigová, Jana Herzigová, Marie Hušková a Věra Netolická) se nepodařilo zopakovat úspěšné vystoupení z Černčic a ze sedmi družstev obsadilo 6. místo (1. Nové Město n. M., 2. Kramolna, 3. Nahořany). V kategorii mužů se přihlásilo šestnáct družstev. V této konkurenci se naši muži (Jiří Černý, Petr Gavlák, Roman Kyrál, Tomáš Petr, Tomáš Stonjek, Lukáš Timura a Martin Tomek) umístili v první polovině, konkrétně na 7. místě (1. Nahořany, 2. Vršovka, 3. Nové Město n.M.).

Námětové cvičení na Rozkoši.

V sobotu 26. července si daly dostaveníčko jednotky SDH okrsku Nové Město nad Metují na přehradě Rozkoš. Konalo se zde námětové cvičení, tentokrát na téma „Práce na vodě a likvidace ropné skvrny“. Nejprve proběhlo školení a poté si všichni zúčastnění mohli vyzkoušet, jak vše probíhá po praktické stránce. Zúčastnilo se celkem 64 hasičů z dvanácti sborů. Za SDH Bohuslavice: Veronika Fejtková, Jaroslava Hemelíková, Karel Čepelka st., Libor Fejtek, Petr Gavlák, Josef Hemelík, Martin Hemelík, Lukáš Timura, Radek Rydlo a Tomáš Stonjek.

Výjezd k požáru do Čánky.

V sobotu 9. srpna ráno, nebo vlastně ještě v noci (ve tři hodiny) se na naší hasičské zbrojnici rozezněla siréna. Náš sbor byl vyzván k lokalizaci požáru bývalé zemědělské usedlosti v Čánce, jejíž část nyní sloužila jako autodílna. Požár poničil střechu a jednu z přilemých místností. Čtyři vozy, které stály uvnitř, se podařilo včas dostat ven. Příčina požáru nebyla zatím zjištěna, ale vzhledem k tomu, že na stejném místě hořelo před několika týdny, je pravděpodobné, že požár mohl někdo založit úmyslně. Při požáru zasahovaly tyto jednotky: PS Dobruška, JSDH Dobruška, JSDH

Opočno, JSDH České Meziříčí a JSDH Bohuslavice (Karel Čepelka st., Karel Čepelka ml., Libor Fejtek, Josef Hemelík a Radek Rydlo). Více informací a foto na www.akcni.net, www.mishaphotos.cz (hotnews) a www.hzshk.cz.

Bronzové a bramborové umístění.

Tentýž den, ovšem až od 13 hodin se konala soutěž další. Naše družstva dospělých (mladší a starší žáci se z důvodu táborů a dovolených nezúčastnili) se vydala směr Nahořany.

Zde se soutěžilo o Putovní pohár starosty obce Nahořan. Družstvo žen (Jitka Čepelková, Veronika Fejtková, Lucie Hladíková, Edita Herzigová, Jana Herzigová, Marie Hušková a Renata Tláškalová) podalo oproti soutěži v Provodově zlepšený výkon a odměnou bylo medailové umístění v podobě 3. místa. Zvítězilo družstvo z Jasenné, druhé byly domácí ženy z Nahořan. Celkem se zúčastnilo šest družstev. Družstvo mužů (Jiří Černý, Petr Gavlák, Roman Kyrál, Tomáš Petr, Tomáš Stonjek, Lukáš Timura a Martin Tomek) dosáhlo pěkného času 31,78 s a třetí místo mu uniklo jen o vlásek (0,66 s). Zvítězilo domácí družstvo z Nahořan, druží skončili muži z Hořčinek a 3. místo obsadili muži z Černčic. I 4. místo v konkurenci sedmnácti družstev je pěkným úspěchem.

V dešti se nedařilo.

Poslední soutěží, které se naše družstva zúčastnila, byl Příbyslavský pohár. XV. ročník se konal v sobotu 16. září a kde jinde, než na Příbyslavi. Bohužel pořadatelé „zapomněli objednat pěkné počasí“ a tak téměř celou soutěž provázal déšť. V deštivém počasí se našim družstvům nedařilo (to ale není výmluva, podmínky měla všechna družstva skoro stejné, pouze s tím rozdílem, že někomu při útoku přišlo méně a někomu více). Z důvodu malého počtu soutěžních družstev (ženy čtyři, muži deset) pořadatelé rozhodli, že každé družstvo bude provádět útok dvakrát. Náš sbor opět reprezentovala jen družstva dospělých. Ženy (Jitka Čepelková, Veronika Fejtková, Lucie Hladíková, Jaroslava Hemelíková, Edita Herzigová, Marie Hušková a Renata Tláškalová) dosáhly v prvním pokusu čtvrtého času – 94,1 s. Druhý pokus o 8,4 s sice vylepšily, ale na lepší umístění to bohužel nestačilo (1. Nový Hrádek, 2. Provodov, 3. Jasenná). Muži (Jiří Beneš, Jiří Černý, Petr Gavlák, Roman Kyrál, Petr Novotný, Tomáš Stonjek a Lukáš Timura) dosáhli v prvním pokusu času 85,1 s. Druhý pokus také vylepšili (78,3 s) a výsledkem bylo 8. místo (1. Nový Hrádek, 2. Příbyslav A, 3. Příbyslav B). Ještě ve zkratce vysvětlení k tak vysokým časům: oproti klasickému se zde PÚ provádí jiným způsobem - nářadí mimo stroje, savič a koše je připraveno na startovní čáře, voda se saje z koupaliště, proudy zkracují a prodlužují vedení, střiká se nejprve na plechovky a poté na terče. Zde je omluvení k výkonům našich družstev: tento specifický útok je třeba patřičně natrénovat. V našich podmínkách to ale není možné.

Informace nejen pro stávající mladé hasiče.

Prázdniny jsou u konce, nový školní rok nám začíná. Všem mladým hasičům bych chtěl připomenout, že schůzky se budou opět konat každý pátek od 16 hodin. Ať půjdeme kamkoliv (do tělocvičny, klubovny, na sokolskou zahradu apod.), sraz bude vždy u hasičské zbrojnice. A ještě informace nejen pro nové prvňáčky: kdo by měl zájem navštěvovat hasičský kroužek a stát se mladým hasičem, necht' přijde na první schůzku v novém školním roce, která se bude konat v pátek 5. září od 16 hodin. Neváhejte, vezměte svou kamarádku nebo kamaráda a přijďte se podívat. Na tuto první schůzku prosím také o účast alespoň jednoho z rodičů (pouze u nových členů). Zde je možnost vyzvednutí přihlášky a získání potřebných informací. Přihlášku je možno také obdržet ve škole v Bohuslavicích u paní učitelky Rydlové.

Pohár OORM.

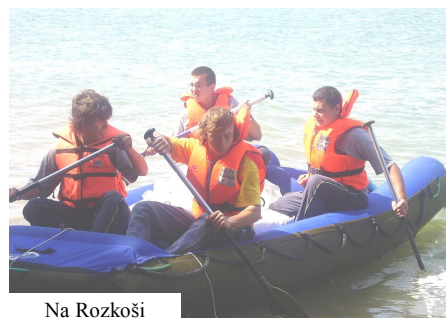
S novým školním rokem se rozběhnou také soutěže pro mladé hasiče započítávané do Poháru OORM. Bude se zde rozhodovat o konečném umístění. Vyhlášení bude

provedeno na poslední soutěži 18. října v Mezilesi. V průběžném pořadí (po soutěži v Bohuslavicích, která byla součástí tohoto Poháru) v kategorii mladších žáků je naše družstvo prozatím na 1. místě. Hodnoceno je celkem 28 družstev z okresu Náchod. Udržet toto umístění nebude pro naše mladší žáky snadné. Někteří bohužel přestupují do kategorie starších a zastoupit je nebude jednoduché. Přesto těm, kteří budou o udržení tohoto umístění bojovat, držíme palce.

Pozvánka na členskou schůzi.

Na závěr bych chtěl jménem výboru pozvat všechny členy našeho sboru na členskou schůzi, která se bude konat v pátek 12. září 2008 ve 20 hodin v Pohostinství u Ježků v Bohuslavicích. Těšíme se na hojnou účast.

Za SDH Bohuslavice Karel Čepelka ml.

Na Rozkoši

Ženy v Nahořanech

Muži v Provodově

V Černčicích

ZÁŘÍ - VÍNO VAŘÍ, ŘÍJEN – VÍNO PIJE A naše vesnice svým životem dál žije. SVATÝ VÁCLAV ZAVÍRÁ ZEM

Ale škola se školkou otevřely dětem všem.

KDYŽ PODZIM SMUTKEM ZAVÁNÍ PŘIJMĚTE NAŠE POZVÁNÍ

na Den otevřených dveří a Svatováclavský
turnaj ve stolním tenise, který chystá pro
všechny občany Jednota Orel Bohuslavice.

Nejprve si vás však dovolujeme pozvat na
tradiční poutovou zábavu v trochu
netradičním duchu.

V sobotu 6. září ve 20.00 hodin začíná
v Orlovně

POUŤOVÁ DISCO ZÁBAVA.

Písničky na přání - hity, které právě letí,
ale i ty, které se neztratily ve víru století,
můžete poslouchat, můžete tančit,
dát si něco dobrého ... a také dobrou
náladu.

V sobotu 27. září 2008 srdečně zveme všechny příznivce sportu u zelených stolů na SVATOVÁCLAVSKÝ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

pro neregistrované – tedy pro všechny
věkové kategorie. Děti, mládež, dospělí -
ženy i muže- celé rodiny.

Registrace proběhne od 8.00 v sále Orlovny.
Začátek turnaje v 8.30 hodin.
Připraveny budou ceny i občerstvení.

Můžete si nejen zasportovat, příjemně si užít
sobotní podzimní den, ale v rámci
DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

si prohlédnout i ostatní prostory Orlovny,
které po provedené rekonstrukci nabízejí i
možnosti využití ke sportu a to nejen pro reg-
istrované členy.

Stačí přijít, pobýt, zahrát si a o všem se dom-
luvit

A jednu pranostiku na závěr

KDYŽ JE VLHKO V ZÁŘÍ, V LESÍCH SE HOUBÁM DAŘÍ.

Tak, ať se daří i vám všem, a pokud neb-
udete zrovna na houbách přijďte pobejt. JM

Bohuslavice

Ty můj kraji! Ležíš kdesi za městem, kde je klid
a pohoda.

Kde nejedí tolik aut a vzduch je naplněný lehk-
ou nadějí.

Tam z člověka najednou opadne všechnen stres a
starosti...

tam leží naše chalupa.

I když je mírně rozvrzaná a nedoopravená, jak-
mile do ní člověk vstoupí, zmocní se pocit bezpečí a
radosti.

A stejně tak je to i s celým okolím. Všechno se
tu dělá lépe a s větší chutí. Ševelení listů už vás z
dálky vítá a při otevírání brány vás cinkot zámku
lehce pozdraví. Všechno je tu takové milé a nostal-
gické, člověk se tu cítí jako na opravdickém
venkově, nedotčeném městským ruchem. Sousedé
vás už z dálky zdraví, je tu přátelská atmosféra, která
vám dodá pocit úlevy.

To vše je ještě více podtržené v létě, kdy vás
teplý letní vzduch pohládí po duši i po těle. Kdy
nemáte starosti s úkoly ani s nastávající písemkou.
Kdy si můžete ještě více užít atmosféry, která na vás
odevšad dýchá. Můžete dělat cokoliv, cokoliv, co vás
napadne. Třeba se odpoledne vykoupat v
bazénu, nebo se projet na kole. Nebo se třeba jen tak
projít třeba na nákup.

Okolní domy jsou postavené pěkně za sebou, v
dálce šteká pes. Jdete kolem rybníka, kde vás zdraví
hlasitým kvákáním všechny kachny a ryby se nehlas-
ně přidávají do taktu. Horké letní slunce se shlíží v
hladině jako velký zlatý talíř a proměňuje rybník ve
zlatavou krásu okolí.

A po návratu vás už vítá vůně obědu a poletující
motýli, kteří létají z kytky na kytku. Květiny tvoří na
zemi jakýsi závoj z květů všech barev, celá zahrada
je jím posetá.

Když se všichni večer ukládají k
spánku, venkovní stromy ještě naposledy
zaševelí, jako by chtěli popřát dobrou noc. I přes
zatažené záclony je slyšet, jak příroda venku lehce
poklidně oddychuje. Tady je můj druhý domov, sem
se budu vždycky ráda vracet.

(povídka od čtenářky Martiny Milarové)

Poháry

Připítek

Vítězný tým

T.J. Sokol Bohuslavice

nad Metují

Fotbalový turnaj 2008

Na první pohled se může zdát, že letošní fotbalový
turnaj pořádaný místní organizací T. J. Sokol vyhrál tým,
který přijel z velké dálky. Žádná obec s názvem Horní
Dolní přece v okolí Bohuslavic neleží. Pokud budeme
ovšem podrobněji studovat mapu České republiky,
zjistíme, že tato obec neleží ani v širším okolí, že neexis-
tuje. A to dokonce ani na internetu! Název týmu může
prakticky znamenat cokoliv. Vzhledem k tomu, že HC
Horní Dolní byl výhradně mužský tým, chtěli tím možná
chlápci dát najevo, že nepatří vyhraněné ani k jedné
tradiční skupině mužů. Ale kdo ví. Další zajímavostí v
názvu vítězného týmu je zkratka HC. Vysvětlení je ale
nasnadě. Pokud si přečtete jména členů tohoto týmu:
Lukáš Herzig, Václav Petr, Martin Bohdaský, Láďa
Herzig, atd. ..., zjistíte, že převažují jména známá spíše
pro hokejové fandky. Prostě jim teď v létě jenom chybí
led, tak vyhrávají fotbalové turnaje.

Systém turnaje byl letos stejný jako v předešlých
letech a dalo by se tedy říci, že tradiční: 8 zareg-
istrovaných družstev losem rozdělených do dvou skupin,
ve kterých každý hraje s každým a dva nejlepší postupu-
jí do bojů o finále. Bohužel i letos byla opět naplněna
tradice, že se jeden z registrovaných týmů na turnaj
vůbec nedostaví, takže se celkem zúčastnilo 7 namísto 8
týmů. Pevně věřím, že úrovni turnaje a sportovním
zážitkům zúčastněných to nijak zvlášť neuškodilo. Už v
základních skupinách se rýsovali favorité pro finále, mezi
které se objektivně řadili zejména finalisté loňského tur-
naje AC Zapadákovi s kapitánem Štefanem Krokou (loni
KOKY) a DSC s kapitánem Josefem Richterem (loni
Divoká sebranka čutálístů), dále týmy HC Horní Dolní
(kapitán Martin Bohdaský), na první pohled velmi
zkušený tým SLAVĚTÍN s kapitánem Josefem
Mrštilem a v neposlední řadě také tým CHUCK NORIS
s kapitánem Honzou Hofmanem. Překvapit samozřejmě
mohli i zbylí účastníci, tým PARTA HIC s kapitánem
Zdeňkem Škaldou a PROFÍCI pod vedením Šimona
Domka. Bojovná atmosféra každého zápasu byla
znakem toho, že žádný z týmů nechce soupeři darovat
své body zadarmo. Bojovnost a poměrně vysoká úroveň
fair play, na kterou opět dohlíželi profesionální rozhodčí,

připravila pěkný zážitek nejen pro samotné účastníky, ale
také pro poměrně početnou skupinu diváků.

Za T.J. Sokol Bohuslavice nad Metují bych
chtěl poděkovat všem zúčastněným hráčům, kteří se
velmi dobře vyrovnali s ne úplně vyhovujícím povrchem
hřiště zejména způsobeným vytrvalým hustým deštěm,
který ale našťastí ráno před úvodním hvízdem prvního
zápasu ustal. Dále také patří dík rozhodčím řídícím
utkání, kteří za podpory dobrého chování hráčů svým
výkonem přispěli ke hře na vysoké úrovni. Na závěr
bych za sebe rád poděkoval členům T.J. Sokol Bohuslav-
ice nad Metují, kteří se aktivně účastnili příprav této akce
a bez jejichž podpory a pomoci by organizace turnaje
byla o mnoho náročnější, ne-li nemožná. Do příštích
ročníků si přeji minimálně stejně pohodový průběh turna-
je a co nejlepší sportovní zážitky pro všechny zúčastněné.

Fotogalerie a další informace o činnosti T.J. Sokol
Bohuslavice naleznete na internetových stránkách
www.sokolbohuslavice.com nebo na nástěnce vedle
Orelny. Roman Kyrál

Týmy

Hra

A co zahrádkáři?

Proč zahrádkáříme, ptal se mě jeden můj přítel. Vždyť si dnes všechnen sortiment můžeme koupit a to ve velkém výběru. Vysvětloval jsem mu, že dokonce také kupujeme, tak proč pracně obděláváme svoje pozemky. Protože máme rádi přírodu a práce na zahrádce je pro nás to, že se tě přírodě tak říkajíc dostaneme pod kůži. Jedni si chtějí dokázat, že i amatérsky lze vypěstovat zeleninu, květiny, vůbec všechno, co k tomu patří, další to dělá proto, že je přesvědčen, že si vypěstuje bez chemie, protože v zakoupeném je jí dost. Je spokojen i s tím, že se mu nepodaří výpěstky mít jako kupované, totiž na pohled horší. Jiní to dělají proto, že se odreagují od nějakého stresu, který přináší život. Hodně zahrádkářů má radost, že se zlepšuje svoje životní prostředí. A jsou i takoví, že mají radost se sdružovat v zahrádkářském svazu, mít příležitost si na různých schůzkách popovídat, dozvídat se, jak to dělají jiní. V neposlední řadě je tu zdravotní podnět, možnost pohybu na čerstvém vzduchu, mít z toho něco užitečného a nemuset chodit někde do fitcentra. Přitom by mohl být z této zábavní činnosti užitek nejen pro zahrádkáře, ale i pro společnost. Vím přece z nedávné doby, co se vykoupi ovoce, drobného ovoce, ale i zeleniny, byl to přínos pro zahrádkáře, kteří i z toho malého zisku si dokázali zakoupit potřebné nářadí i jiné prostředky. Zahrádkářské svazy, které se založily, byly většinou na různých rumišťích a pozemcích, které nikdo neobhospodařoval. Zlepšovalo se životní prostředí a dělal se pořádek. Dnes některá města i vesnice tyto osady ruší. Nezůstanou ladem, vytvářejí tam různá parková místa a podobně. Jenže je to ten problém, že se pak o ty místa musí starat obec, či město a to není zadarmo a ještě se na to pracně shánějí pracovníci. Dříve se staral zahrádkář a ještě byl užitek.

Zahrádkář nepobíral žádnou odměnu ani plat a mnohdy ještě obci platil nájem. Většinou zahrádkář byl také chovatel. Takže když byla možnost osíkal se všechno, aby bylo seno pro králíky, ať šlo o příkop nebo různé stránky a cesty. Dnes si to každý poseče doma na veřejné ani nechmátne, to ze zahrady odveze na hnojiště místního JZD nebo na skládku. Jeto podle hesla obce, chceš pořádek, tak si ho udelej. Je to těžko, protože když není zájem, není také zájem něco podnikat. Stále skládáme slova jako ekologie, životní prostředí při každé příležitosti, ale příkopy zrovna neodpovídají dobrému životnímu prostředí.

Vraťme se k zahrádkářské činnosti. Prvá polovina roku skončila příznivým předstihem vegetace s mírným předstihem proti mnohaletému průměru. Úroda se ukazuje být jak množstvím, tak jakostí výpěstků zvláště ovoce přiměřeně dobrá. Kdo si nelenil a násadu ovoce protřhal, ovoce má přiměřené velikosti. Z letních škůdců jsme viděli generaci obalečů jablečného a švestkového působící červivost jablek a švestek. Pokud zahrádkář nepoužil vhodnou chemii, troch zaplakal. Já používám lepenkové desky, které jsou k dostání, a já si je vyrábím sám. Již jsem toto popisoval v minulých zpravodajích. Valná část úrody není ještě sklizená, ale pěstitel již plánuje nové výsadby a zajišťuje si tak školkařský materiál. Není třeba propadnout reklamě a je potřeba se poradit se zkušeným zahrádkářem a také navštívit některé výstavy, kde si můžete ověřit, co by se vám hodilo. Dnes už je v prodeji mnoho odrůd rezistentních, které nepotřebují takovou intenzivní chemickou ochranu. Nakupovat jen v odborných prodejnách, zvláště tam, kde vám mohou podat i důležité informace. Nezapomenout nechat visáček u stromku, protože při řezu se lepší provádí

ošetření, neboť každá odrůda má svoje specifika. Třešně už nemusíme pěstovat ve tvaru mohutného stromu. Dají se účelným řezem pěstovat i ve tvaru keře roubované na podnoží mahabelku těsně nad kořenovým krčkem.

U nás v obci je poměrně velký počet starších výsadeb, jejichž ovoce není už tak kvalitní, ale je velmi dobré ke zpracování na mošt. Máme to štěstí, že vlastníme moštárnu. Mnozí si stěžují, že je to pracné. Ke každé dobré věci je potřeba práce. Když to povežete někde na sběr nebo k hnojišti ZEPO, také potřebujete benzin nebo jinou dopravu a ještě z toho nic nemáte. Není tak dávná doba, kdy jsme tady v moštárně vymošťovali 100 q ovoce. Vraťme se k tomu, abychom zužitkovali to, co nám příroda nabízí. Zahrádkáři byli i chovatelé drobného zvířectva. O různé stránky a příkopy byla vždycky mela. I tady by se tráva a nějaké zbytky ze zahrady daly dobře zužitkovat a vykrmit si pár králíků. Dneska máte možnost si nakoupit chovný materiál nedaleko.

18. - 19. 10. 2008 v chovatelském areálu v Novém Městě nad Metují – Krčín bude

KRAJSKÁ VÝSTAVA KRÁLÍKŮ, HOLUBŮ A DRŮBEŽE,

pod záštitou hejtmána Královéhradeckého kraje Ing. Pavla Bradíka.

Výstavu pořádá ZOČSCH Nové Město nad Metují a OOČSCH NÁCHOD.

Doprovodný program: soutěžní expozice klubu plymtek, expozice ovcí, koz, expozice exotického ptactva, expozice dravých ptáků, výstava ovoce a zeleniny.

Otevření výstavy: sobota 8.30 zahájení – 17.0 hodin, neděle 8.30 – 13.00 hod. vyhlášení výsledků. Sepsal L. Mareš

Myslivecké sdružení

Myslivecké sdružení Bohuslavice, Sportovní střelecký spolek a OMS ČMMJ v Náchodě uspořádali dne 13.7.2008, veřejný závod ve střelbě na asfaltové terče. Střílelo se na naší střelnici na Králíčkově kopci a byl to již 45.ročník Halínského poháru. Malé jubileum (45.ročník) se střelecky a organizačně podařilo. Přes předcházející nepříznivé povětrnostní podmínky před závodem, na vlastní závod nám počasí přálo.

Do závodu se přihlásilo 48 střelců, což dalo na 6 rund. Střílelo se na 2x20 asfaltových terčů, o vítěze byl střelen zoster, jelikož tři střelci po dvou kolech zasáhli 38 terčů.

O dostatečné a zejména kvalitní občerstvení se postarali členové Sportovního, střeleckého spolku Snajpr – tým.

Opětovně nás navštívil kontrolní orgán z OR PČR Náchod, kdy jeho přítomnost se stává součástí naší organizovaných akcí. Dle vyjádření střelců z jiných okresů, s takovou aktivitou ze strany kontrolních orgánů se zatím nikde nesetkali.

O to více nás těší pochvalné vyjádření závodníků, kteří se Halín-

ského poháru zúčastnili poprvé, k prostředí, občerstvení i k organizaci závodu, a dotazovali se na termíny dalších závodů pořádaných na naší střelnici.

45. ročník HP se mohl konat díky níže uvedeným sponzorům, za to jim : Obec - ní úřad

Bohuslavice, ZEPO a.s. Bohuslavice, Tomáš Ladislav Bohuslavice, ASC Bohuslavice, Autodoprava Josef Svatoň a Roman Svatoň Bohuslavice, Instalátérství Černík Nové Město nad Metují, Kovoobrábění Jindra Bohuslavice, Skalčian a.s. Česká Skalice, Řeznictví a jatka Kvasnička Dobruška, Cukrovar a.s. České Meziríčí, Instalátérství Cvejn Nové Město nad Metují, Data compex Novotný Praha.

Výsledková listina :

1. Bednář František 38
2. Musil Václav38
3. Samek Jiří38
4. Tomáš Leoš37
5. Valenda Vilém37
6. Vlasák Stanislav37

7. Valenda Ondřej37
8. Petrášek Tomáš 36
9. Ždímal Jiří 36
- 10.Hauk Pavel 36
- 11.Horký Jan36
- 12.Martínek Bohumil 35
- 13.Slánský Jan 35
- 14.Voborník Václav35
- 15.Zahrádka Jaroslav 35
- 16.Doul Petr 34
- 17.Krupka Ladislav 34
- 18.Plšek Jiří 34
- 19.Jiruf Ladislav33
- 20.Dostál Petr 33
- 21.Fibíkar Miroslav 33
- 22.Vrzal Petr 33
- 23.Fibíkar David 33
- 24.Šunda Václav 33
- 25.Loučka Josef 33
- 26.Bis Josef 33
- 27.Račák Jindřich 31
- 28.Laštovička Jindřich 32
- 29.Borůvka Michal 32
- 30.Januš Josef32
- 31.Mrkvička Vlastimil 32
- 32.Dvořák Zdeněk 32
- 33.Zastoupil Miloš 31
- 34.Slánský Miloslav 31
- 35.Štorek Daniel30
- 36.Mádr Jiří 30
- 37.Hottmar Jan 29
- 38.Kalivoda Bohumil 28
- 39.Emmer Tomáš 28

- 40.Kubrt Pavel 28
- 41.Januš Pavel 27
- 42.Marek Jiří 27
- 43.Horký Eduard 25
- 44.Zahrádka Jaroslav 25
- 45.Hardubej Ladislav 22
- 46.Kaplan Miroslav22
- 47.Adámek Michal 21
- 48.Mědílek Zbyšek 20

Inzerce

Půjčka pro každého!!!!

bankovní,nebankovní,zaměstnancům,mam inkám na MD,důchodcům i školákům(vždy doklad o výdělku,přídavky či důchodový výměr) Nenahlíží se do registru!!!

BEZ POPLATKŮ!!!

774 954 401, email:pujcky1@centrum.cz

Hledáte práci?

Chcete změnit zaměstnání? Využijte celostátní program pracovního zařazení. Volejte kdykoliv 555 111 566.

Servis PC

Opravy počítačů, jejich rozšíření o nové součásti, instalace programů, odvírování, optimalizace systému apod.

tel.: 603 491 532, 491 475 325